

SUPPLERENDE GRUND- OG
NÆRHEDSNOTAT TIL
FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Forordning om markedsovervågning af produkter (KOM(2013) 75)

Dette notat oversendes ligeledes i kopi til Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg.

Ændringer er markeret med kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 13. februar 2013 fremlagt et forslag til forordning om markedsovervågning af produkter, KOM(2013) 75.

Forslaget er fremsat som led i Kommissionens nye produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke, der foruden markedsovervågningsforordningen består af en meddelelse om en flerårig handlingsplan for overvågning af produkter i EU, KOM(2013) 76, og forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM(2013) 78.

Pakken er ét af 12 nøgleinitiativer i Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012.

Med forslaget vil reglerne for markedsovervågning på EU-niveau overordnet set blive samlet i et fælles regelsæt. Forslaget sigter endvidere mod at strømline procedurerne for underretning om og evaluering af medlemsstaternes markedsovervågningsforanstaltninger. Dertil er forslaget søgt opbygget således, at det samlet set virker mere lettilgængeligt for både myndigheder og de erhvervsdrivende end den eksisterende lovgivning. Foruden markedsovervågningsbestemmelser indeholder forslaget derudover bestemmelser om kontrol med produkter fra tredjelande.

Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser og vurderes at have begrænsede statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Kommissionen har den 13. februar 2013 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsovervågning af produkter, KOM(2013) 75. Forslaget er oversendt til Rådet den 19. februar 2013 i dansk sprogudgave. Forslaget er fremsendt med hjemmel i TEUF artikel 33, 114 og 207 og skal behandles af Europa-Parlamentet og Rådet efter den al-

mindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget er fremsat som led i Kommissionens nye produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke, der foruden forslag til markedsovervågningsforordningen består af en meddelelse om en flerårig handlingsplan for overvågning af produkter i EU, KOM(2013) 76, og forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM(2013) 78.

Pakken er ét af 12 nøgleinitiativer i Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012, som skal bidrage til at skabe fornyet vækst og beskæftigelse i EU, samtidig med at der etableres fornyet tillid til det indre marked.

Reglerne for markedsovervågning på EU-niveau ligger i dag i tre forskellige regelsæt: a) forordning 2008/765/EF om kravene til akkreditering og markedsovervågning, b) produktsikkerhedsdirektivet (2001/95/EF) og c) harmoniseret sektorlovgivning for produkter. Med den nye forordning vil reglerne for markedsovervågning blive samlet i ét regelsæt.

Behovet for et samlet regelsæt er blandt andet blevet fremhævet i den offentlige høring, som Kommissionen afholdt i 2010 om revisionen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om produktsikkerhed i almindelighed (2001/95/EF).

Ét fokusområde for høringen var forbedring af samarbejdet om og koordineringen af markedsovervågningen i EU. I Europa-Parlamentets betænkning (2010/2085(INI)) om revision af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed og markedsovervågning fremhæves særligt behovet for at etablere et fælles regelsæt for markedsovervågning af produkter i det indre marked.

3. Formål og indhold

Forslaget til en ny forordning for markedsovervågning af produkter i EU medfører ændringer af det reguleringsmæssige grundlag for medlemsstaternes markedsovervågning. Hensigten med forordningsforslaget er overordnet at sikre en mere ensartet anvendelse af markedsovervågningsregler medlemsstaterne imellem. Hermed skal sikres en bedre forbrugerbeskyttelse og mere lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende samt en mere effektiv og klar organisering af markedsovervågningsmyndighedernes arbejde.

Foruden det forhold, at forslaget samler reglerne for markedsovervågning på EU-niveau i et fælles regelsæt, sigter forslaget endvidere mod at strømline procedurerne for underretning om og evaluering af medlemsstaternes markedsovervågningsforanstaltninger. Dertil er forslaget søgt opbygget således, at det samlet set fremstår mere lettilgængeligt for både myndigheder og de erhvervsdrivende end den eksisterende lovgivning. Forslaget indeholder desuden bestemmelser om kontrol med produkter fra tredjelande.

Kapitel I: Almindelige bestemmelser

Forslaget fastsætter en retlig ramme for markedsovervågning og kontrol med produkter fra tredjelande.

Forslagets bestemmelser om markedsovervågning finder som udgangspunkt anvendelse på alle produkter – både forbrugerprodukter og professionelle produkter, der er omfattet af enten det nye forslag til forbrugerproduktsikkerhedsforordning eller harmoniseret EU-lovgivning. Bestemmelserne vil hermed også omfatte ikke-harmoniserede forbrugerprodukter, hvilket adskiller sig fra den eksisterende forordning 2008/765. Ikke-harmoniserede professionelle produkter er derimod ikke omfattet af forslaget, ligesom forslagens bestemmelser om markedsovervågning ikke skal bruges i det omfang, at der er fastsat specifikke bestemmelser med samme formål i den harmoniserede lovgivning.

Forslagets bestemmelser om kontrol med produkter fra tredjelande finder anvendelse på alle produkter omfattet af EU-lovgivning. Det gælder dog kun så vidt, at der ikke i anden fællesskabslovgivning er fastsat særlige bestemmelser om tilrettelæggelsen af kontrollen med bestemte produkter ved grænserne.

I forslaget er der derudover fastsat en række specifikke undtagelser, herunder at forslaget ikke omfatter produkter og processer i fødevarekæden. Endvidere kan nævnes, at forslagens bestemmelser om markedsovervågning ikke omfatter lægemidler, medicinsk udstyr og stoffer af menneskelig oprindelse.

Kapitel II: Rammer for EU-markedsovervågningen

Medlemsstaterne skal overordnet set organisere og udøve markedsovervågning i overensstemmelse med forordningens bestemmelser, herunder udpege markedsovervågningsmyndigheder og informere offentligheden om disse. Formålet er at sikre, at produkter, der udgør en risiko, ikke er tilgængelige på markedet, og at effektive midler tages i brug for at fjerne risici ved de produkter, der allerede er på markedet. Efter forslaget skal medlemsstaterne endvidere rapportere til Kommissionen om gennemførelsen af markedsovervågningsaktiviteter og kontrollen med produkter fra tredjelande.

I forhold til selve udførelsen af markedsovervågningen følger det af forslaget, at markedsovervågningsmyndighederne overordnet set skal føre en passende kontrol med produkter. Som noget nyt i forhold til forordning 2008/765 vil Kommissionen efter forslaget få adgang til at vedtage gennemførelsesretsakter for at ensarte kontrollen af bestemte produkter og produktkategorier. Det kan fx være med henblik på midlertidigt at øge skalaen og frekvensen for udførelsen af kontrollen. *Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.*

Medlemsstaterne skal i henhold til forslaget både udarbejde fælles og sektorspecifikke markedsovervågningsprogrammer. Dette adskiller sig fra for-

ordning 2008/765, hvor medlemsstaterne enten skal udarbejde ét generelt markedsovervågningsprogram eller sektorspecifikke programmer. Det fælles markedsovervågningsprogram skal i henhold til forslaget beskrive selve organiseringen af markedsovervågningen i medlemsstaten, mens de sektorspecifikke programmer skal omfatte alle sektorer, hvor der udøves markedsovervågning, fx kemikalieområdet eller fyrværkeriområdet.

Derudover følger der af forslagens kapitel II en række generelle forpligtelser for markedsovervågningsmyndighederne. Forpligtelserne omfatter blandt andet krav om overholdelse af proportionalitetsprincippet, sikring af klageadgang og krav om upartiskhed i udførelsen af markedsovervågningen. Endvidere er der fastsat en generel informationsforpligtelse for de erhvervsdrivende, der skal give myndighederne den information og dokumentation, som efterspørges af myndighederne, herunder i forhold til sporing af produkter.

Kapitel III: Kontrol med produkter inden for EU

Forslagets kapitel III fastlægger bestemmelser for kontrol med produkter, der udgør en risiko, inden for EU. Definitionen i forslaget for produkter, der udgør en risiko, kan opsummeres til produkter, der har en negativ virkning på samfundsinteresser såsom sundhed, sikkerhed og miljø – hvis virkningen overstiger, hvad der er rimeligt og acceptabelt under normale anvendelsesbetingelser.

Markedsovervågningsmyndigheder skal foretage en risikovurdering af produkter på markedet, som de har grund til at antage kan udgøre en risiko. *En formel mangel (fx manglende CE-mærkning) ved et harmoniseret produkt vil være nok til at antage, at produktet udgør en risiko. I forhold til selve risikovurderingen vil produktets overensstemmelse med krav i lovgivningen eller standarder udgøre en begrundet formodning for, at produktet ikke er i strid med de samfundshensyn, kravene vedrører.*

I det omfang produktet faktisk udgør en risiko, skal myndighederne specificere de nødvendige korrigerende foranstaltninger, der skal træffes af den erhvervsdrivende inden for en nærmere angivet frist. Den erhvervsdrivende skal informere markedsovervågningsmyndigheden om de foranstaltninger, der træffes. Som noget nyt i forhold til forordning 2008/765/EF kan Kommissionen i henhold til forslaget vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter vilkårene for fremlæggelsen af denne information. *Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.*

Hvis de nødvendige korrigerende foranstaltninger ikke træffes af den erhvervsdrivende, skal markedsovervågningsmyndigheden enten forpligte den erhvervsdrivende til at træffe foranstaltningerne eller selv træffe dem. Sidstnævnte kan om nødvendigt indbefatte, at myndigheden destruerer eller gør produkterne ubrugelige på den erhvervsdrivendes regning. Forinden myndigheden træffer foranstaltningerne har den erhvervsdrivende krav på at blive hørt af myndigheden.

Hvis der derimod er tale om produkter, der udgør en alvorlig risiko, skal myndighederne træffe alle nødvendige foranstaltninger, hvilket kan gøres uden først at høre eller bede den erhvervsdrivende om at træffe foranstaltningerne. Produkter, der udgør en alvorlig risiko, er defineret i forordningen som produkter, hvis risiko kræver hurtig indgriben og opfølgning.

Efter forslaget skal myndighederne derudover i videst muligt omfang informere offentligheden om de pågældende produkter, risiciene ved dem, og de foranstaltninger, der er truffet for at imødegå disse risici. Som noget nyt i forhold til forordning 2008/765/EF er der i forslaget indsat en bestemmelse om, at markedsovervågningsmyndighederne endvidere kan opkræve gebyrer hos de erhvervsdrivende til dækning af de foranstaltninger, der er truffet.

Efter forslaget har medlemsstaterne og Kommissionen mulighed for at gøre indvendinger mod de foranstaltninger, som en medlemsstat træffer for så vidt angår harmoniserede produkter. Som noget nyt i forhold til forordning 2008/765/EF skal Kommissionen ved gennemførelsesretsakter afgøre, om den pågældende foranstaltning er berettiget eller ej. Hvis foranstaltningen er berettiget, skal de andre medlemsstater sikre, at de nødvendige foranstaltninger træffes over for det pågældende produkt. Omvendt skal foranstaltningen trækkes tilbage, hvis den ikke anses for berettiget.

Forslaget giver derudover Kommissionen adgang til at træffe foranstaltninger mod produkter/produktkategorier, der udgør en alvorlig risiko - forudsat at risikoen ikke kan håndteres tilfredsstillende gennem foranstaltninger på medlemsstatsniveau eller gennem andre procedurer i henhold til EU-regulering. Foranstaltningerne vil skulle træffes ved gennemførelsesretsakter, der også vil kunne indeholde krav til de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne skal foretage for at sikre en effektiv gennemførelse. *Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.*

Kapitel IV: Kontrol med produkter, der føres ind i EU

I kapitel IV fastsættes bestemmelser for organiseringen af kontrol med produkter fra tredjelande. Myndighederne med ansvar for kontrol med produkter ved EU's eksterne grænser (toldmyndighederne) skal overordnet set foretage kontrol af produkterne i passende omfang, før de frigives til fri om sætning. Hvis toldmyndighederne har grundlag for at antage, at produktet kan udgøre en risiko, skal frigivelsen af produktet suspenderes. *En formel mangel (fx manglende CE-mærkning) ved et harmoniseret produkt vil være nok til at antage, at produktet udgør en risiko.* Produktet frigives, hvis toldmyndighederne ikke inden tre arbejdsdage har modtaget en anmodning fra markedsovervågningsmyndighederne om forlængelse af suspensionen.

Hvis markedsovervågningsmyndighederne finder, at produktet udgør en risiko, skal produktet ikke frigives. Markedsovervågningsmyndighederne eller toldmyndighederne kan efter forslagets bestemmelser destruere eller på anden måde gøre produktet ubrugeligt, hvis det anses for nødvendigt og rimeligt. Som noget nyt i forhold til forordning 2008/765/EF er der i forslaget

indsat en bestemmelse om, at markedsovervågningsmyndighederne kan opkræve gebyrer til dækning af omkostningerne ved foranstaltningerne.

Efter forslaget har medlemsstaterne og Kommissionen mulighed for at gøre indvendinger mod de afslag, som en medlemsstat meddeler for så vidt angår harmoniserede produkter. Som noget nyt i forhold til forordning 2008/765/EF skal Kommissionen ved gennemførelsesretsakter afgøre, om den pågældende foranstaltning er berettiget eller ej. Hvis foranstaltningen er berettiget, skal de andre medlemsstater sikre, at de nødvendige foranstaltninger træffes over for det pågældende produkt. Omvendt skal foranstaltningen trækkes tilbage, hvis den ikke anses for berettiget. Kommissionens afgørelse træffes ved gennemførelsesretsakter.

Kapitel V: Udveksling af oplysninger

I forslagets kapitel V fastsættes der bestemmelser om udveksling af information mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Bestemmelserne omhandler informationssystemerne RAPEX og Informations- og kommunikationssystemet for markedsovervågning (ICSMS).

RAPEX anvendes af medlemsstaterne til udveksling af information om produkter, der udgør en risiko i henhold til forordningen. Kommissionen vil med forordningsforslaget få adgang til at vedtage gennemførelsesretsakter, der beskriver moduler og procedurer for udvekslingen af information gennem RAPEX. *Gennemførelsesretsakterne skal vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. kapitel VIII.*

Gennem RAPEX skal Kommissionen underrettes om korrigerende foranstaltninger truffet af erhvervsdrivende, foranstaltninger truffet af markedsovervågningsmyndighederne og afslag på at frigive et produkt til fri omsætning. Oplysningerne skal videreformidles af Kommissionen til de andre medlemsstater, der skal meddele de foranstaltninger, som de træffer på grundlag af oplysningerne.

ICSMS anvendes til opbevaring og strukturering af information om markedsovervågning, herunder information om markedsovervågningsprogrammerne.

Kapitel VI: Samarbejde

I kapitlet er der overordnet fastsat bestemmelser om samarbejdet og informationsudvekslingen mellem markedsovervågningsmyndighederne, Kommissionen og myndigheder i tredjelande. Markedsovervågningsmyndighederne skal herunder bistå andre markedsovervågningsmyndigheder med information og udførelse af kontrol mv., hvis de modtager anmodning herom.

Efter forordningsforslaget skal et nyt europæisk markedsovervågningsforum (EMSF) etableres. EMSF's opgaver vil blandt andet bestå i facilitering af informationsudveksling om fx produkter, risikovurderinger og testmetoder mv., koordinering i forhold til de generelle og sektorspecifikke mar-

kedsovervågningsprogrammer samt organisering af informationskampagner og træningsprogrammer mv.

Kommissionen vil derudover med forslaget som noget nyt have adgang til at udpege EU-referencelaboratorier for specifikke produktkategorier. Udpegningen vil ske ved gennemførelsesretsakter, og laboratorierne skal bl.a. udføre test af produkter og give uafhængig rådgivning til medlemsstaterne og Kommissionen.

Kapitel VII: Finansiering

Unionen har med forslaget mulighed for at finansiere en række aktiviteter, der er forbundet med anvendelsen af forordningen. Det gælder bl.a. aktiviteter i forhold til samarbejde med tredjelande, udarbejdelse af vejledninger, samarbejde mellem markedsovervågningsmyndigheder og sekretariatets bistand til EMSF.

Kapitel VIII: Afsluttende bestemmelser

Medlemsstaterne fastsætter ifølge forslaget regler for sanktioner for overtrædelse af forordningens bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser. Dertil fastsætter medlemsstaterne regler for sanktioner i forhold til erhvervsdrivendes overtrædelse af forpligtelser efter harmoniseret lovgivning for produkter, der er omfattet af forordningen – forudsat at denne lovgivning ikke i forvejen indeholder regler om sanktioner.

Endvidere følger det af forslaget, at Kommissionen vil skulle assisteres af en komite, der skal oprettes i henhold til forordning 182/2011/EU om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser. Undersøgelsesprocedurerne efter denne forordning skal i de ovenfor nævnte tilfælde anvendes, når Kommissionen vil vedtage gennemførelsesretsakter.

Endelig skal Kommissionen evaluere anvendelsen af forordningen efter fem år fra dens ikrafttræden og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet. Forslaget forventes behandlet i Udvalget for Indre marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO).

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at der er behov for regulering af markedsovervågning på EU-niveau. Selve markedsovervågningen vil fortsat i henhold til nærhedsprincippet skulle udføres af markedsovervågningsmyndighederne i de enkelte medlemsstater. Men for at markedsovervågningen kan virke effektivt, er det en forudsætning, at markedsovervågningen er ensartet i hele EU. Forskelle i markedsovervågningen kan true samfundshensyn og skabe ulige konkurrencevilkår. Dertil kommer at de fleste produkter, der udgør en

risiko, indføres fra tredjelande, hvorfor effektiv markedsovervågning er påkrævet langs alle EU's eksterne grænser.

På den baggrund vurderer Kommissionen, at der er behov for EU-regulering, der skaber ens forpligtelser for markedsovervågningsmyndighederne i forhold til både, hvilke aktiviteter der skal udføres, og hvilke ressourcer, kompetencer og pligter de skal tildeles. Dertil er det nødvendigt med en forpligtelse til at samarbejde og koordinere markedsovervågning, hvilket igen kræver, at mekanismer og redskaber hertil udvikles. Endelig er det Kommissionens vurdering, at det også er nødvendigt at adressere bøder, finansiering og rapportering på EU-niveau.

Regeringen vurderer på det foreliggende grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Følgende danske love og bekendtgørelser implementerer de direktiver, som berøres af forordningsforslaget:

89/686/EØF (personlige værnemidler)	LBK nr. 654 af 15/06/2010 (EVM) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 1481 af 14/12/2010 (KEMIN)
93/15/EØF (eksplosivstoffer til civilt brug)	BEK nr. 363 af 23/04/2012 (JM) BEK nr. 362 af 15/05/2008 (JM)
94/9/EF (materiel og sikringssystemer til anvendelse i eksplosionsfarlig atmosfære)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEMIN) BEK nr. 696 af 18/08/1995 (BM) BEK nr. 697 af 18/08/1995 (EVM)
94/25/EF (fritidsfartøjer)	LBK nr. 654 af 15/06/2010 (EVM) BEK nr. 956 af 26/09/2012 (EVM) BEK nr. 23 af 06/01/2012 (MIM) BEK nr. 10163 af 22/09/2006 (EVM) BEK nr. 10157 af 22/09/2006 (EVM) BEK nr. 232 af 22/03/2006 (EVM) BEK nr. 1535 af 22/12/2004 (MIM)
95/16/EF (elevatore)	LBK nr. 1072 af 07/09/2010 (BM) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) LOV nr. 467 af 18/05/2011 (KEMIN) BEK nr. 509 af 25/05/2011 (KEMIN) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEMIN) BEK nr. 1246 af 11/12/2009 (EVM) BEK nr. 678 af 27/06/2008 (BM)
97/23/EF (trykbærende udstyr)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 732 af 27/06/2011 (BM) BEK nr. 1482 af 14/12/2010 (KEMIN) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEMIN) BEK nr. 743 af 23/09/1999 (BM)
1999/5/EF (radio- og teleterminaludstyr)	BEK nr. 27 af 10/01/2007 (EVM)
2000/9/EF (tovbaneanlæg)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 177 af 14/03/2002 (BM)
2000/14/EF (støjemission fra maskiner)	BEK nr. 468 af 22/05/2006 (MIM) BEK nr. 1040 af 11/12/2001 (MIM)
2001/95/EF (produksikkerhed)	LOV nr. 1262 af 16/12/2009 (EVM)

2004/108/EF (elektromagnetisk kompatibilitet)	LBK nr. 823 af 03/07/2007 (EVM) BEK nr. 27 af 10/01/2007 (EVM)
2006/95/EF (elektrisk materiel)	LBK nr. 1072 af 07/09/2010 (BM) LOV nr. 467 af 18/05/2011 (KEMIN) LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 654 af 16/06/2011 (BM) BEK nr. 509 af 25/05/2011 (KEMIN) BEK nr. 1481 af 14/12/2010 (KEMIN) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEMIN) BEK nr. 1246 af 11/12/2009 (EVM) BEK nr. 678 af 27/06/2008 (BM) BEK nr. 612 af 25/06/2008 (BM)
2007/23/EF (pyrotekniske artikler)	BEK nr. 1424 af 16/12/2009 (EVM) BEK nr. 1423 af 16/12/2009 (EVM)
2008/57/EF (interoperabilitet i jernbanesystemet)	BEK nr. 1267 af 13/12/2011 (TRM) BEK nr. 1293 af 23/11/2010 (TRM) BEK nr. 459 af 28/04/2010 (TRM)
2009/48/EF (legetøj)	BEK nr. 10 af 11/01/2013 (EVM) BEK nr. 13 af 10/01/2011 (EVM)
2009/105/EF (simple trykbeholdere)	LOV nr. 155 af 20/02/2013 (BM) BEK nr. 1480 af 14/12/2010 (KEMIN)
2009/142/EF (gasapparater)	BEK nr. 1481 af 14/12/2010 (KEMIN) BEK nr. 1143 af 15/12/2003 (EVM)
2011/65/EU (farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr)	BEK nr. 1041 af 30/10/2012 (MIM)

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget vil medføre behov for tilpasning af dansk implementeringslovgivning på en række sektorområder. Forordningen vil berøre de konkrete love og bekendtgørelser, som implementerer de direktiver, der berøres af forordningsforslaget, jf. pkt. 6 ovenfor.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes på det foreliggende grundlag at have *begrænsede* statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet det forventes at skabe mere lige og mere gennemsigtige rammevilkår for virksomhederne og dermed bidrage til et mere velfungerende indre marked. Et mere effektivt system for markedsovervågning vil endvidere i sidste ende gavne borgerne, da det vil give færre farlige produkter på markedet og dermed øge forbrugernes tillid til virksomhederne.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget vurderes på det foreliggende grundlag ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet.

10. Høring

Meddelelsen er sendt i høring i EU-specialudvalget for Konkurrenceevne, Vækst og Forbrugerspørgsmål med frist den 6. marts 2013.

Der er modtaget høringssvar fra Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark, Dansk Byggeri, Dansk Industri og Forbrugerrådet.

Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark (CAD) gør opmærksom på i forhold til forslaget formodningsbestemmelser, at det afgørende for risikovurdering af produkter må være sikkerhed og ikke, om visse formelle krav er overholdt. CAD henviser i den forbindelse til den diskussion af CE-mærkning, der for nylig har været i blandt andet forbrugermagasinet TÆNK. Konkret nævner CAD autoløftere, hvor CE-mærkning ikke er tilstrækkeligt til at sikre, at produktet er sikkert at anvende for mekanikere. Ifølge CAD er Kommissionen blevet gjort opmærksom på denne problemstilling af ANEC og BEUC (europæiske forbrugerorganisationer).

Dansk Byggeri (DB) er generelt positiv og hæfter sig særligt ved, at der lægges vægt på: ”mere sikkerhed for forbrugere, formindskelse af byrden for virksomhederne og øget samarbejde mellem de kompetente myndigheder”. DB lægger desuden vægt på, at der løbende samarbejdes med interessenter i implementeringen, hvilket også følger af Kommissionens flerårige handlingsplan for markedsovervågning.

Dansk Industri (DI) er positiv over for forslaget, herunder at der etableres én samlet procedure for markedsovervågning. Dette vil gøre overholdelse og håndhævelse af lovgivningen lettere for virksomheder og myndigheder. En mere strømlinet lovgivningsprocedure for markedsovervågning vil endvidere medvirke til at øge andelen af sikre, miljørigtige og ressourceeffektive produkter på markedet.

DI henviser dog til, at det er problematisk, at der med forslaget er mulighed for, at myndighederne kan vurdere, at et produkt udgør en risiko, og træffe foranstaltninger over for en virksomhed – på trods af, at produkterne overholder lovgivningens krav på området. Sandsynligheden for uensartet markedsovervågning i det indre marked øges hermed, da definitionen af produkter, der udgør en risiko, er meget bred og kan fortolkes forskelligt af de enkelte myndigheder.

DI bemærker derudover, at informationsforpligtelsen for de økonomiske operatører bør afhænge af den enkelte aktørs ”rolle” i forsyningskæden, og at den information, der kræves, skal være berettiget. DI henviser til, at det vil være i overensstemmelse med bestemmelserne i afgørelse 768/2008.

DI bemærker, at myndighederne bør inddrage foreliggende prøvningsresultater og risikovurderinger fuldt ud i vurderingen af produkter og ikke blot tage ”behørigt hensyn” til disse. Derudover understreger DI, at virksomheder skal have en klageadgang foruden domstolene. Sagsomkostningerne og

tidsforbruget ved domstolsbehandling virker afskrækkende på virksomheder. DI anfører i forlængelse heraf, at der er et behov for en hurtigt arbejdende klageinstans på europæisk niveau, der eventuelt kunne oprettes som led i det foreslåede europæiske markedsovervågningsforum (EMSF).

DI anfører, at det bør overvejes nøje om kravet om notifikation gennem RAPEX skal udvides til at omfatte alle produkter og ikke kun de farlige, som det er tilfældet nu. Endvidere bør det indføres i forhold til oprettelsen af referencelaboratorier, at disse laboratorier skal være akkrediterede i henhold til forordning 768/2008.

DI støtter endelig etableringen af EMSF. Det er dog vigtigt, at relevante interessenter som minimum inddrages som observatører i stående undergrupper, så EMSF kan drage fordel af tilgængelige oplysninger af relevans for markedsovervågning.

Forbrugerrådet er generelt positiv over for, at der fremsættes en fælles markedsovervågningsforordning. Det er således vigtigt, at man som forbruger kan forvente samme høje sikkerhedsniveau, uanset hvor produktet bliver købt, og at der bliver taget hånd om farlige produkter.

Forbrugerrådet anfører, at der fra politisk side bør afsættes flere ressourcer til markedsovervågning i de enkelte medlemslande. Markedsovervågningen bør være tilstrækkelig proaktiv til, at der bliver færre virksomheder, der spekulerer i sandsynligheden for at blive opdaget – såkaldte ”free riders”. Det er derfor positivt, at det i forslaget præciseres, at sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have en afskrækkende virkning. Endvidere er det relevant, at myndighederne med forslaget har mulighed for at kræve produkter destruerede, hvis de udgør en risiko.

Forbrugerrådet understreger, at risikoprincippet bør indgå i både den nye markedsovervågningsforordning og i forbrugerproduksikkerhedsforordningen samt den sektorspecifikke regulering. Det er derfor uacceptabelt, at forsigtighedsprincippet med forslaget tages ud af fx legetøjsdirektivet. Det er Forbrugerrådets holdning, at forslagets præambeltekst om hensyn til visse kategorier af forbrugere, herunder børn, ældre eller handicappede, bør skrives ind i selve lovteksten.

Forbrugerrådet finder det umiddelbart praktisk, at alle oplysninger om markedskontrol lægges i en database, og at dobbelttestning undgås, hvor det ikke er nødvendigt. Det er dog Forbrugerrådets erfaring, at testresultater fra et andet medlemsland ikke altid kan anvendes – selv om det i princippet er samme produkt. Der bør derfor være fokus på identifikation af det enkelte produkt, og hvem det er leveret til.

Forbrugerrådet anfører vigtigheden af målrettede informationsindsatser fra myndighederne til forbrugerne om blandt andet, hvem man som forbruger skal kontakte, hvis man står med et farligt produkt. I forhold til EMSF bør forbrugerorganisationerne blive fast høringspart på relevante områder

frem for kun at deltage som observatører i eventuelle undergrupper nedsat af myndighederne.

Endelig anfører Forbrugerrådet, at der bør være langt mere fokus på internethandel i forslaget, og at der bør være mere fokus på myndighedernes muligheder for at gribe ind over for "free riders" på dette område.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De andre medlemsstaters holdninger er endnu ikke kendte.

12. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for initiativer, der kan styrke det indre marked og den fri bevægelighed af varer i EU, da det indre marked har en afgørende betydning for vækst og beskæftigelse i EU.

En mere strømlinet og effektiv ramme for markedsovervågning er et vigtigt skridt for at sikre et mere velfungerende indre marked. Uens eller svigtende markedsovervågning i medlemsstaterne giver således ulige konkurrencevilkår for virksomheder. Samtidig skal forbrugerne kunne have fuld tillid til, at de produkter, der sælges i EU, opfylder EU's krav til sundhed, sikkerhed, miljø mv.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.